

Stikkelse, hvori den findes, saa at vi komme til at forandre den eller heelt opgive den, vi opgive den hele lovbestemte Kamme, som findes om den frie Fattigforsørgelse, og lade dem, som ville yde Noget frivilligt, selv sørge for, naar og paa hvilken Maade de ville uddele det til de Trængende, og at man saa ved Siden deraf sagde til Sogneforstanderstaberne: I bemyndiges til at komme de Trængende udenfor Fattigvæsenet til Hjælp, og man kunde endvidere dertil sige Bestemmelse om, at, hvad der saaledes som ubestemte Gaver indkom igjennem de omtalte Tavler eller Bøsser, skulde overlades til Sogneforstanderstaberne for i Forening med de andre Indtægter, der tilveibringes paa andre Maader, at anvendes af dem til denne Hensigt. De Ulemper, som den ærebe Ordfører omtalte vilde følge af, at man opretholdt begge Indretninger ved Siden af hinanden, saaledes som jeg har været med til at foreslaae, dem kan jeg ikke faae Die paa; thi det forekommer mig klart, at naar man har saadanne Indretninger til fri Fattigforsørgelse, saa maa man sige: De Trængende understøttes først af, hvad der kommer ind som frivillige Gaver, og, forsaavidt disse ikke kunne strække til, bemyndiges Sogneforstanderstaberne til at træde til og bøde paa det Manglende. Det kan jo dog heller ikke være Meningen med Udvalgets Forslag, at man saaledes uden videre skulde tilskyde Bidrag til de Fattiges Kasse, enten det viste sig, at der var Trang dertil eller ikke.

Jeg kunde altsaa ønske udtalt af den høitærebe Minister, om han, hvis dette Forslag bliver vedtaget, betragter det som Noget, der er eller kan bringes i Samklang med den tidligere bestaaende Lov om den frie Fattigforsørgelse, eller om han ikke agter at fremkomme med Forslag til Forandring heri. Det er meget muligt, at jeg seer Forholdet seil, naar jeg troer at see en Modsigelse eller en Sammenblanding af ueensartede Ting og følgerig Usandhed deri, og at der, Sagen seet fra et andet Standpunkt, dog maatte være Samklang

derimellem; men, inden jeg forlader denne Sag, kunde jeg dog ønske at høre en Udtalelse fra den høitærebe Minister derom. — Af de øvrige Endringsforslag, som jeg har været med til at stille, er der især et Par, som jeg ønskede at anbefale til det høie Things Vedtagelse. Det ene er det, som angaaer Sognepræstens Stilling til Skoletilshnet. Det forekommer mig, at dette Punkt er et saa væsentligt Skridt paa den communale Selvstændigheds Bane, at det vilde være meget ønskeligt, om vi ogsaa kunde komme dertil nu. Dette har imidlertid fundet en saa udtømmende Begrundelse af en af mine ærebe Medforslagsstillere, nemlig Folkethingmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg), at jeg ikke skal opholde Thinget længer dermed. Et andet Forslag, som jeg sætter megen Pris paa, at det høie Thing vil skjænke sin Velwillie og vedtage, er Forslaget under Nr. 96, som angaaer de mindre Der. Det forekommer mig, at, hvad den høitærebe Minister ansøgte mod Forslaget, hidrørte ikke fra en saa ganske rigtig Opfattelse; thi saavidt jeg har opfattet ham rigtigt talte han om Der, som erholdt Tilskud til deres særlige Dibeite, men der findes ganske vist ikke saa mindre Der — og det er netop dem, som vi her have for Die —, der slet ikke have saadanne Dibeite eller nogen offentlig Veie, hvor der findes hverken Veie eller Stier, uden de, der gaae til Beboernes Mark, eller gaae imellem Husene eller Gaardene indbyrdes. Paa disse Smaaper, hvor der kun findes saa Familier og saa Dørn, er der et Forhold tilstede med Hensyn til Skolevæsenet, som er overordentlig byrdefuldt, idet Beboerne skilles fra Skolen ved et bredt og farefuldt Vand, saa at de ere nøbte til, hvis de overhovedet ville have nogen Nytte af Skolen, at holde deres Dørn borte fra Hjemmet, der, hvor Skolen er beliggende, hvad jo er en meget kostbar Sag. Det forekommer mig derfor, at disse mindre Der fuldstændigt ere berettigede til at faae en Undtagelses-Stilling som den, vi have tiltænkt dem, og jeg skal derfor meget